

dette Lovforslags § 4, men da det er nødvendigt, at Byerne sikres den fornødne Mælk, kunde jeg tænke mig, at det var fornødent at træffe en Bestemmelse med Hensyn til Forbruget baade af sød Mælk og Fløde, for at Rationeringen helt igennem kan blive virkningsfuld. Men naar det, som det fremgaar baade af Kornloven og af denne Lov, er Tanken ved et stort Statsbidrag at hjælpe paa Byernes Mælkeforsyning — der er nævnt et Beløb paa 10—11 Mill. Kr. —, var det ønskeligt, at denne Mælkeforsyning noget kunde omordnes, thi der maatte dog, skulde man tro, kunne findes en Vej ud, hvorved dette Produkt ikke ved Fragt og Forhandling blev fordyret med omtrent 14 Øre pr. Liter. Et Udvalg, der har beskæftiget sig med denne Sag, bestaaende af Raadmand Andersen, Folketingsmand Niels Frederiksen, Direktør Heilbuth, Landstingsmand Christiansen, Varemægler Just Cohn og Raadmand Gram, siger under 6. November 1915, at Mælkehandelen i København er daarlige organiseret, og at Omkostningerne ved Fordelingen af Mælken er urimelig store, indtil $\frac{1}{3}$ af Mælkens Værdi. Naar man nu ved, at hver Øres Besparelse her repræsenterer 1 Mill. Kr. for Københavns Vedkommende, forstaar man, hvilken Interesse der er forbundet med, om denne Ordning kunde simplificeres og ordnes paa en heldigere Maade, end nu er Tilfældet.

Endelig maa jeg sige, at jeg ganske kan tiltræde den Maade, hvorpaa man i Lovforslaget har tænkt at dele den Overpris, der indvindes ved Eksporten. Jeg er enig med den højtærede Indenrigsminister i, at der her er to Standpunkter fremme: et, der refererer sig til, at Statskassen skulde have hele den Overpris, der indvindes udover 2,30 Kr., og et andet, der refererer sig til, at Mejerierne, altsaa Mælkeproducenterne, skulde have hele Overprisen. Jeg anser det for heldigt, at Overprisen er delt, og finder ogsaa Delingsforholdet $\frac{3}{5}$ til Mælkeproducenterne og $\frac{2}{5}$ til Statskassen rimeligt. Thi hvis man vil lade Mejerierne løbe en større Risiko og derfor ogsaa give dem en større Chance ved, at de faar hele Overprisen — man maa vel hellere sige den eventuelle Overpris —, maatte man i hvert Fald overlade de paagældende Institutioner at føre For-

handlingerne med Udlandet om Prisen og andre hermed beslægtede Forhold i fuld Frihed, og det kan formentlig ikke lade sig gøre. Det ligger i Sagens Natur, at da Fedtstoffer er et saa eftertragtet Byttemiddel, som forskellige Industrier og hele Nationen er interesserede i, vil det ikke kunne paaregnes, at disse Forhandlinger kan føres i fuld Frihed. Naar Interesserne derfor er delte mellem Staten og Producenterne, indrømmer jeg, at det er heldigt, at den eventuelle Overpris fordeles som her foreslaaet. At Forhandlingerne med de udenlandske Repræsentanter om Værenes Ind- og Udførsel er af megen Vigtighed, og at det ligeledes er af megen Vigtighed, at de forskellige Erhverv og Interesser er repræsenterede ved disse Forhandlinger, er en given Sag.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger om de Bilag, der ledsager Lovforslaget, og navnlig lyse efter et Par, som ikke ledsager det. Blandt Bilagene er optaget et foreløbigt Forslag, der som Forhandlingsgrundlag blev stillet af Husmand Johannes Hansen og mig som Repræsentanter for det staaende Landbrugsudvalg, hvori vi har peget paa den Udvej til at gøre Ordningen mere økonomisk overkommelig for Staten: dels at lade den Pris, hvortil Mejerierne skal aflevere Smørret, blive noget højere end her foreslaaet, dels, at der gives Ret for de mindre bemidlede til fortrinsvis at faa Flæsk og Fedt og en Ret for de mere bemidlede til at købe et Tillægskvantum af Smør. Nu er det ikke umiddelbart indlysende, at ikke alle Borgere maatte have samme Ret til at købe af en Vare, vi har til Udførsel, som man har i Udlandet, naar de vil give den Pris derfor, som Udlandet vil give. Men jeg maa dog sige, at vi opgav straks den Del af Forslaget, som tog Sigte paa denne Ret til at købe, idet vi erkendte, og det har jeg allerede udtrykt, Nødvendigheden af, at der af denne Vare kunde haves et Overskud til Udførsel. Da man fremholdt den Mulighed, at denne Køberet kunde bevirke, at der intet blev til Udførsel, opgav vi straks denne Del af Forslaget og agter ikke at genoptage den. Men at der er megen økonomisk Interesse forbundet med, at en Del af Befolkningen kunde ombytte Smør mod Flæsk og Fedt